

[Wihjelm]

dig væk præcis de samme restriktive bestemmelser, man har nu af hensyn til, ja, jeg ved ikke engang, om det er af hensyn til den del – under 1 pct. – af befolkningen, der sidder ved den dér gudstjeneste. Den er jo ikke fragtet nogle muligheder, den kan stadig væk vælge at gå til koncerter, til sportsarrangementer, optog med musik, og hvad det ellers er, om eftermiddagen eller på alle andre dage. Hvorfor skal et stort flertal af befolkningen tyranniseres ved, at der ikke må være nogen som helst kulturel aktivitet af den art, jeg her har omtalt, og som står nævnt i loven, lige præcis i gudstjenestetiden? Jeg fatter det ikke, og det er i hvert fald ganske ude af trit med den sekularisering, der er sket af samfundet.

I øvrigt må man sige, at en ophævelse overhovedet ikke indskrænker disse gudstjenestegængeres mulighed for at udfolde deres kulturelle aktiviteter. Og man må sige, at det, der vel oprindeligt har været hensigten med helligdagsloven, nemlig at monopolisere gudstjenestetiden, sådan at folk ikke havde andre muligheder, og så prøve at tvinge dem hen i kirken, er jo mislykkedes for 50, for 100 år siden. Det formål, der oprindeligt var, eksisterer ikke længere. Det er ikke lykkedes at få folk til at rende til gudstjeneste alligevel, selv om man så at sige har gjort, hvad man kunne for at fratage dem alle de alternativer, der måtte være.

Jeg vil godt spørge ministeren, om de forskellige, der har udtalt sig om dette, er blevet spurgt om andet, end om de havde indvendinger mod det. Er der virkelig ingen af dem, der har sagt, at man burde benytte lejligheden til at ophæve denne fuldstændig fortidige helligdagslov?

Lis Starcke (DR):

Retsforbundet tilslutter sig forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ophævelse af lov om ændring af gebyrerne for kongelige bevillinger m. v.

(Lovforslag nr. L 26. Fremsat 10/10 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik B. Smith (S):

Lovændringen er en konsekvens af, at udgifterne til opkrævning af gebyr ved kongelige bevillinger ikke længere står i et rimeligt forhold til gebyrindtægten, og i socialdemokratiet er vi enige i, at gebyrerne så må bortfalde. Jeg kan give tilsagn om en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Mette Madsen (V):

Også venstre er positivt over for forslaget, men jeg vil lige nævne en ting, som vi finder en lille smule mærkelig. Hvorfor er netop dette ene gebyr helt undgået de fiskale myndigheders opmærksomhed? Hver gang man ellers har ændret på retsafgifter helt siden 1947, har man altså kørt på gebyrer på 40 kr. og 150 kr. Jeg vil godt spørge ministeren – muligvis får vi svaret under udvalgsarbejdet: hvad ville de 60.000 kr. egentlig have beløbet sig til i dag, hvis gebyrerne var blevet almindeligt prisreguleret siden 1947?

Annelise Gotfredsen (KF):

Vi kan tilslutte os forslaget.

Ernst Schmidt (FP):

Jeg skal sige, at fremskridtspartiet også kan tiltræde dette lovforslag om, at gebyrerne for udfærdigelse af kongelige bevillinger ophæves.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Vi kan også tiltræde det foreliggende lovforslag, men måske kan man sætte spørgs-